

[Alfred Jensen.]

Departement. Vi har kun over for de Misligheder, som har fundet Sted, haft det at gøre at paatale disse. Det har jeg gjort her i Dag; jeg er kommet med Talmateriale, der har vist, at Pristallet ikke er korrekt, og saa kan man ikke komme og sige, at det er Floskler — jeg troede for øvrigt ikke, at en saadan Bemærkning kunde passere heroppefra.

Det kan vel heller aldrig blive Floskler, hvis dette høje Ting vedtager det Forslag om en Dagsorden, jeg har stillet. I Tilfælde af, at det bliver vedtaget, er det vel Meningen, at det maa være retningsgivende for Statistisk Departement. Altsaa, hvis man er enig om, at man maa have et ærligt Pristal, saa maa Vedtagelsen af mit Forslag betyde, at Statistisk Departement ændrer sit Beregningsgrundlag i Overensstemmelse med de Ønsker, jeg her har fremsat, som atter er i Overensstemmelse med, hvad der er vedtaget rundt omkring i Fagbevægelsen.

Det ærede Medlem Hr. Aage Fogh railerede lidt over det ærlige Pristal, jeg har talt om, og sagde, at det altsaa stod i en vis Modsætning til det virkelige Pristal, vi har. Ja, det indrømmer jeg. Jeg har talt for, at vi fik en Ændring af Pristallet, og jeg har — før Dagsordenen blev foreslaaet af det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen — her citeret, hvad Arbejdsmandsforbundets Kongres enstemmigt vedtog, hvorved man netop krævede et ærligt Pristal i Modsætning til det nuværende, som ikke modsvarer de virkelige Leveomkostninger. Det er det vi ønsker, og jeg har ikke hørt nogen heroppefra give Udtryk for noget andet.

Saa kan man komme og undskylde sig med, at det ikke er nødvendigt, at Arbejderne kendte Pristallet og vidste, da de stemte over Overenskomstene, at Pristallet ikke var, som de ønskede det. Jeg tror nok, at Afstemningerne vilde have faaet et andet Udfald, saafremt der havde været udregnet et Pristal, som svarede til de virkelige Forskydninger i Leveomkostningerne. Det er vel ogsaa derfor, at man beregner Pristallet, som man gør, for at det skal øve Indflydelse paa Diskussionerne og paa Meningerne ude paa Arbejdspladserne. Men selv om det nu var Tilfældet, at Arbejderne kendte Pristallet og tog Hensyn til det, da de stemte om deres Overenskomstforslag, saa gælder det jo kun for Arbejderne, det gælder ikke for Alders- og Invalidere-mottagerne, og det gælder heller ikke for Tjenestemændene. Det vil sige, at der er en stor Gruppe af Medborgere, som ikke har haft nogen Indflydelse paa deres Lønfor-

hold, men som alligevel er bundet af dette Pristal, og derfor maa man under de nuværende Omstændigheder gøre sig klart, at der maa en Ændring i Udregningsgrundlaget til. Problemet er i og for sig ikke, om vi skal have et ærligt Pristal — det har jeg forstaaet at alle faktisk indrømmer —, men Problemet er, hvor hurtigt det skal gennemføres, og derfor maa man lægge Mærke til det, der staaer i mit Forslag om en Dagsorden, at der omgaaende skal udarbejdes et ærligt Pristal.

Jeg skal endnu en Gang anbefale, at man stemmer for det af mig stillede Forslag om Overgang til Dagsordenen.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Knud Kristensen): Den højtærede Finansminister kom temmelig let om ved det. Det er let nok, hvis man kan feje et Forslag af Bordet bare ved en Bemærkning om, at det er umuligt, uden i det hele taget at dokumentere, hvori det umulige bestaar. Jeg tror nu heller ikke, at hverken Tingets Medlemmer eller Offentligheden vil godtage en saadan, jeg vil ikke sige Argumentation, men saadan en Paastand.

Naar den højtærede Finansminister ønsker et raadgivende Nævn, er det vel Meningen, at dette raadgivende Nævn ogsaa skal have Mulighed for at øve Indflydelse; deraf følger, at det Pristal, der kommer ud deraf, kan blive paavirket baade til Skade og til Gavn for Tjenestemændene og modsat til anden Side. Saa er det jeg siger: naar man alligevel gaar ind for dette, er der saa nogen, der repræsenterer Samfundet i sin Helhed bedre end Rigsdagen, og er der nogen, der er mere kompetent til at overveje, om der er noget at rette ved Grundlaget — det er ikke selve Udregningen —, og eventuelt, hvis der er det, stille Forslag om, hvori Ændringen skal bestaa. Det forekommer mig, at det, man her vil gøre, er at give særlige Dele af Samfundet en Fortrinsindflydelse paa Pristalsudregningen og Grundlaget derfor og at lade andre Dele ude af denne Indflydelse, hvorfor de stort set vil komme til at lide under det.

Man kan stille sig paa det Standpunkt, at det skal foregaa paa rent videnskabeligt Grundlag, at man overlader det helt og fuldt til Statistisk Departement. Det var det, den tidligere Regering gjorde. Men i Erkendelsen af, at man nu fra anden Side har ønsket, at ogsaa Organer udefra faar Indflydelse paa Forholdet —, og vel kan der rettes Kritik baade paa det ene og paa det andet Omraade, det vil vi ikke benægte — er det